

Sygn. akt VIII C 161/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.a.r.l. w L.

przeciwko P. M.

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) S.a.r.l. w L. na rzecz P. M. kwotę 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 161/17

UZASADNIENIE

W dniu 23 czerwca 2014 roku powód (...) S.a.r.l. w L., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu P. M. powództwo o zapłatę kwoty 1.089,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że w dniu 20 grudnia 2013 r. nabył od (...) S.A. wierzytelność przysługującą wobec pozwanego z tytułu składki na ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, potwierdzone polisą (...). Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 826,23 zł. tytułem należności głównej i 263,08 zł. tytułem odsetek za opóźnienie za okres od 11 stycznia 2012 r. do 22 czerwca 2014 r.

(pozew k. 3- 4)

W dniu 3 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty, którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 19)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany, reprezentowany przez adwokata. W treści sprzeciwu P. M. podniósł, że strona powodowa poza umową cesji wierzytelności nie przedstawiła żadnych dowodów na istnienie zobowiązania dochodzonego pozwem. Pozwany zaprzeczył, aby posiadał jakiegokolwiek zobowiązania wobec (...) S.A., które były regulowane terminowo.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 31- 37)

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty strona powodowa podniosła, że dochodzi zapłaty z tytułu mowy ubezpieczenia OC z dnia 21 października 2011 r. z terminem płatności upływającym w dniu 10 stycznia 2012 r., obejmującej pojazd M. (...) 3.5 o nr rej. (...).

(pismo procesowe k. 46- 47)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 60)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 grudnia 2013 roku (...) S.a.r.l. w Luksemburg zawarł z (...) S.A. umowę sprzedaży wierzytelności.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 5 v.- 8, częściowy wykaz wierzytelności k. 12 v.)

Opisany stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie (...) S.a.r.l. w L. wniósł o zasądzenie od P. M. kwoty 1.089,31 zł tytułem składki za ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, potwierdzonego polisą (...) wystawioną przez (...) S.A. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa kwestionując je co do zasady, jako nieudowodnione.

W ocenie Sądu ze stanowiskiem powoda zaprezentowanym w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a następnie w piśmie procesowym z dnia 16 lutego 2017 r. nie sposób się nie zgodzić. Powód od początku postępowania reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w żaden sposób nie wykazał, że pozwany zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. W przedmiotowej sprawie to powód winien udowodnić, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę, na którą się powołał w uzasadnieniu pozwu oraz to, że pozwany powinien zapłacić mu należność w opisanym pozwem wysokości. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwie). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P.. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żyżnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148). Strona pozwana przedstawiła jedynie umowę nabycia wierzytelności z dnia 20 grudnia 2013 r., która nie może być wystarczającym dowodem na istnienie zobowiązania pozwanego wobec (...) S.A. Pomimo wyraźnego podniesionego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu braku udowodnienia zasadności roszczenia, powód

nie przejawiał jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej, poprzestając na powtórzeniu w piśmie procesowym z dnia 7 lutego 2017 r. okoliczności przytoczonych w uzasadnieniu pozwu. W szczególności strona powodowa nie złożyła umowy zawartej pomiędzy pozwanym, a (...) S.A., czy też polisy (...), która byłaby potwierdzeniem zawarcia powyższej umowy. Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwany ma obowiązek zapłaty na jego rzecz kwoty dochodzonej pozwem.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Pozwany wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony powodowej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości. Na koszty procesu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego w stawce minimalnej w wysokości 180 zł.– § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.